

РЕШЕНИЕ

№ 4008

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 13.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1381** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е във връзка с подадена жалба от С. О., ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 9600-0476/30.12.2011г., издадено от началника на митница Столична, с което е определено доплащане на ДДС по общо три броя единни административни документи (ЕАД), както следва: ЕАД №10BG005807H0115895/27.12.2010г.; ЕАД №11BG005807H0006625/24.01.2011г.; ЕАД №11BG005807H0013107/14.02.2011г. за внесени от Турция стоки, описани като „тоалетен сапун” и „сапун за пране”.

Жалбоподателят оспорва решението като издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалния закон. Според изложените аргументи, административният орган необосновано е приел за достоверни единствено документите, представени от турския износител пред турската митническа администрация, получени по линия на международното сътрудничество. Твърди, че въз основа на събраните доказателства по безспорен начин се доказва, че митническите органи не са съобразили разпоредбите на чл. 35, ал.1 от ЗМ, съотв. чл. 29, §1 от Регламент № 2913/92 на Съвета, тъй като подлежащата на плащане цена на внесените стоки е и реално платената и не са налице основания за определянето ѝ по чл. 36 от ЗМ, респ. чл. 30, §2, б.”б” от Регламент № 2913/92г. на Съвета. Изразено е искане за отмяна на оспорения акт, както и за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Г., която поддържа жалбата и заявените със същата искания. Представя писмена защита.

Отвeтникът – началник на Митница Столична се представлява от юрисконсулт П., която от негово име оспорва жалбата, с искане да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени доводите на страните и приетите доказателства, приема за установено следното.

От С. О., с ЕАД №10BG005807H0115895/27.12.2010г.; ЕАД №11BG005807H0006625/24.01.2011г.; ЕАД №11BG005807H0013107/14.02.2011г., под митнически режим „допускане за свободно обращение” са поставени стоки, описани като „тоалетен сапун” и „сапун за пране”, общо 63 196кг. нето. При оформянето на ЕАД са представени външнотърговски фактури, издадени от Dalan Kimya Endustry A.S. – Турция.

С писмо № 657/25.02.2011г. на началника на митническо бюро С.-запад приложените към посочените ЕАД документи са изпратени за проверка по линия на международното сътрудничество. В Ц. е получен отговор от Главна дирекция за ЕС и външни отношения, Подсекретариат на митниците, Министерски съвет, Турция, с № В.21.0.ABD.0.03.02.00/724-01-03-BG-1533-1040-1054-1682 от 30.09.2011г. с приложени заверени копия на ЕАД и представените пред турските митнически власти документи с изпращач Dalan Kimya Endustry A.S. и получател С. О.. След анализ на документите, от митническите органи е направен извод, че фактурите, представени при допускане на стоките за свободно обращение не съответстват на фактурите, представени при оформяне на износните операции. В резултат от това се получава разлика между декларираната митническа стойност в ЕАД и реално платената или подлежаща на плащане за търговските операции, съгласно чл. 29 от Регламент № 2913/92 на Съвета и условията на доставка.

Констатирано е, че към ЕАД №10BG005807H0115895/27.12.2010г. е представена фактура № 975086/24.12.2010г., на стойност 100041,34 Е., условия на доставка „СРТ-П.” и заплатено ДДС по ЕАД в размер на 3927,73лв.. Представената при износа фактура е № 975086/24.12.2010г., на стойност 25384,57 U. и условия на доставка „FOT-И.”.

Към ЕАД №11BG005807H0006625/24.01.2011г. е представена фактура № 975145/19.01.2011г., на стойност 10093,02 Е., условия на доставка „СРТ-П.” и заплатено ДДС по ЕАД в размер на 3948,05лв. Представената при износа фактура е № 975145/19.01.2011г., на стойност 25274,21 U. и условия на доставка „FOT-И.”.

Към ЕАД №11BG005807H0013107/14.02.2011 е представена фактура № 975189/08.02.2011г., на стойност 10023,82 Е., условия на доставка „СРТ-П.” и заплатено ДДС по ЕАД в размер на 3920,98лв. Представената при износа фактура е № 975189/19.01.2011г., на стойност 25025,10 U. и условия на доставка „FOT-И.”.

С писмо № 657/27.10.2011г., от началник на митническото бюро С. запад е поискано компетентно становище от отдел „Тарифна политика” към митница Столична относно обичайните транспортни разходи от И.-Турция до входен граничен пункт. Получено е становище № 5807-0042/21.11.2011г., според което, към митническата стойност следва да се прибавят 2150 лева транспортни разходи.

На основание чл. 201 от Регламент № 2913/92г. на Съвета, чл. 199, ал.1, т.1 и 205, ал.2 от ЗМ, с решение № 9600-0476/30.12.2011г. на началника на митница Столична е определено митническо задължение за доплащане на митни сборове и ДДС, като

разлика между реално платените и подлежащи на плащане публични държавни вземания по ЕАД №10BG005807H0115895/27.12.2010г.; ЕАД №11BG005807H0006625/24.01.2011г.; ЕАД №11BG005807H0013107/14.02.2011г., общо в размер на 11 646,54лв., ведно със съответните законни лихви, считано от момента на възникване на задължението (неконкретизиран), до окончателното погасяване.

Решението е връчено на С. О. на 12.01.2012г., видно от представеното известие обратна разписка и е оспорено с жалба, адресирана до Административен съд – София и подадена чрез куриер на 26.01.2012г., като е получена в Административен съд – София област с вх. № 390/27.01.2012г., където е образувано административно дело № 101/2012г, по описа на съда. Същото е изпратено по подсъдност на Административен съд – София град. По подадената от С. О. жалба срещу решение № 9600-0476/30.12.2011г. на началника на митница Столична е образувано настоящото дело № 1381/2012г., по описа на АССГ. Спазен е срокът за оспорване, съгласно чл. 149, ал.1 от АПК.

По делото е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза, неоспорено от страните. Вещото лице е установило, че в счетоводството на С. О. са осчетоводени фактури, издадени от Dalan Kimya Endustry A.S. и с получател С. О., както следва: № 975086/24.12.2010г., към митническа декларация H0115895, на стойност 19639,15лв. и ДДС 3928,43лв.; № 975145/19.01.2011г., към митническа декларация H0006625, на стойност 19740,23лв. и ДДС 3948,05лв.; № 975189/08.02.2011г., към митническа декларация H0013107, на стойност 19604,89лв. и ДДС 3920,98лв. Извършени са реални плащания на посочените суми на данъчната основа и ДДС. Плащанията на данъчната основа са отразени по сметка 504-2 „Разплащателна сметка във валута Д банк”. Плащанията на ДДС с вносни бележки, съответно: № 46212438 от 27.12.2010г.; № 213148 от 24.01.2011г.; № 213759 от 14.02.2011г. Вещото лице е констатирало, че във всички получени от доставчика фактури е отразен реквизит „Т. СРТ Р.”, отразяващ, че транспортът е извършен за сметка на доставчика. От С. О. не са заплащани транспортни разходи за получените от внос сапуни.

След анализ на събраните доказателства съдът намира жалбата за основателна по следните правни съображения: В настоящето производство и съгласно чл.168 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Оспореното решение е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на Закона за митниците – ръководителя на получаващото митническо учреждение, компетентен да упражнява митнически надзор и контрол. Решението е издадено при нарушение на изискването за форма (чл. 59, ал. 1 АПК – липса на мотиви), при наличие на съществено нарушаване на административнопроизводствените правила и при неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗМ, ППЗМ и Регламент /Е./ № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992 г., относно създаване на Митнически кодекс на Общността.

Разпоредбата на чл. 84 от ЗМ определя, че след разрешението за вдигане на стоките митническите органи имат право служебно или по искане на декларатора да извършат повторна проверка на декларацията. Митническите органи имат право след вдигане на стоките, за установяване истинността на данните от декларацията, да извършват

контрол на търговските документи и данни за вносните или износните операции с декларираните стоки, включително и на последващите търговски операции с тях. Този контрол се извършва на място при декларатора, при всяко лице, свързано пряко или косвено с горепосочените операции, както и при всяко друго лице, притежаващо тези документи и данни. Митническите органи имат право да извършват проверка на стоките, ако те могат да бъдат представени.

Съгласно ал.3 от чл. 84 ЗМ, когато при повторна проверка на декларацията или при последващ контрол се установи, че съответният митнически режим е приложен на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, като отчитат новите обстоятелства.

В случая последващата проверка е извършена на основание чл. 84 ЗМ, като от митническата администрация са събирани служебно доказателства във връзка с произхода на стоката по линия на международното сътрудничество.

По делото е безспорно, че получените по линията на международното сътрудничество от турските митнически власти фактури и износни митнически декларации са на по-висока митническа стойност и условия на доставка FOT-И., докато представените пред получаващото митническо учреждение фактури са на по-ниска стойност и с условие на доставка СРТ-П..

Принципът за определяне на митническата стойност на внасяни стоки е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за износ за Република България, коригирана съгласно чл. 38, при наличието на определени условия, изброени в чл. 35, ал. 1 ЗМ, който съответства по съдържание на чл. 29 от Регламент /Е./ № 2913/92. Реално платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или следва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, и включва всички плащания от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача, които са извършени или следва да се извършат като условие за продажбата – ал. 4. Когато митническата стойност не може да бъде определена по този ред, разпоредбата на чл. 36 определя друг ред - чрез последователно прилагане на разпоредбите по ал. 2, т. 1 – 4 на чл. 36, докато условията на първата по ред разпоредба позволи нейното прилагане. Изключение от посочения ред се допуска при прилагането на т. 3 и 4, ако деклараторът пожелае размяната на реда на тези две точки. Само когато такава стойност не може да бъде определена по конкретна точка в посочената последователност, могат да се прилагат разпоредбите на следващата точка по реда, определен съгласно тази алинея. Чл. 37, ал. 1 ЗМ указва, че когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена по чл. 35 и чл. 36, тя следва да се определи чрез способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение по митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение по митата и търговията и на разпоредбите на тази глава. С цитираните разпоредби са транспонирани изискванията на Регламент / Е./ № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992г., относно създаване на Митнически кодекс на Общността и по – конкретно текстовете на чл.чл. 28 – 36. От своя страна разпоредбата на чл. 102, ал. 1 ППЗМ задължава митническите органи да не определят митническата стойност на внасяните стоки, въз основа на метода на договорната стойност, ако „съобразно процедурата по ал. 2 има достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона или,

съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена”. При наличието на такива съмнения митническите органи разполагат с възможност да поискат допълнителна информация, съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3 ППЗМ. Ако и след анализирането на допълнителната информация съмненията остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения, и му дават реална възможност да отговори. Крайното решение, както и мотивите, на които то се основава, се съобщават писмено на заинтересуваното лице.

В административната преписка липсват доказателства за осъществяване на такава процедура. Следва да се приеме, че изводите на ответника, за деклариране на стойности на стоките, по – ниски от реалната им стойност са необосновани и не са подкрепени с доказателства. С цитираното писмо турската митническа администрация само изпраща на българските митнически органи фактури и ЕАД, без да коментира стойността на изнесените стоки. Само по себе си това писмо не може да служи като достатъчно основание за началника на митница Столична да определи нови стойности на митнически задължения, без от своя страна да извърши съответните проверки, включително в счетоводството на дружеството – жалбоподател, за установяване осчетоводяването на процесните фактури и за извършени плащания по тях. Митническият орган – ответник в настоящото производство не е установил по несъмнен и категоричен начин, че стойността, определена по реда на чл. 29, § 1 от МКО е различна от декларираната.

Видно от заключението на съдебносчетоводната експертиза извършени са реални плащания на суми на данъчната основа и ДДС на осчетоводените от жалбоподателя фактури с издател Dalan Kimya Endustry A.S. Турция, а не на сумите по фактурите, представени по линия на международното сътрудничество. Плащанията на данъчната основа са отразени по сметка 504-2 „Разплащателна сметка във валута Д банк”. Плащанията на ДДС с вносни бележки, съответно: № 46212438 от 27.12.2010г.; № 213148 от 24.01.2011г.; № 213759 от 14.02.2011г. Вещото лице е констатирало, че във всички получени от доставчика фактури е отразен реквизит „Т. СРТ Р.”, отразяващ, че транспортът е извършен за сметка на доставчика. От С. О. не са заплащани транспортни разходи за получените от внос сапуни.

От изложеното се обоснова извод, че за митническа стойност на внесените от Турция стоки е следвало да бъде приета договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността (чл. 29, пар. 1 от Регламент / Е./ № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992 г.), при наличието на условията, упоменати в чл. 35, ал. 1 ЗМ. Като е приел с решението, че стойността е различна, позовавайки се само на фактурите, изпратени от турските митнически власти, началникът на митница Столична е приложил неправилно материалния закон. Определянето на нови стойности следва да бъде съобразено задължително с правилата по чл. 36, чл. 37 ЗМ.

Липсата на мотиви препятства ефективното осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност на акта. Това обстоятелство, наред с допуснатите нарушения на процесуалните правила и неправилното приложение на материалния закон, по смисъла на чл. 146, т.2, т. 3, т. 4 АПК обуславя отмяна на оспорения акт.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Такава претенция е заявена изрично в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя. Предвид съдържащите се в делото документи, разноските възлизат на 50 /петдесет/ лева държавна такса, 300 /триста/ лв., представляващи депозит за съдебно счетоводна експертиза и 150 /сто и петдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, тъй като дружеството-жалбоподател е представлявано в настоящото производство от юрисконсулт.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на С. О. Решение № 9600-0476/30.12.2011г., издадено от началника на митница Столична.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на С. О., ЕИК:[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 500,00 лв. /петстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен съдия: